

GEMEENSCHAP MET CHRISTUS – EEN LOUTERENDE TOESPRAAK.

Een toespraak bedoeld om te lezen op zondag 1 april 1900 gehouden door C.H. Spurgeon op een donderdagavond, vroeg in het jaar 1858.

“Kunnen er twee samen wandelen, zonder dat ze het eens geworden zijn?” – Amos 3:3 (King James Version)

De uitdrukking “samen wandelen” wordt in de Schrift vaak gebruikt als een beeld van gemeenschap. “Hnoch wandelde met God: en hij was niet meer; want God nam hem op.” Gemeenschap, als die grondig en volkomen is, houdt *activiteit* in. Het is niet alleen maar overpeinzing, het is actie. Vandaar dat we zien, voor zover wandelen een actieve bezigheid is en wandelen met een mens gemeenschap met hem is, ja, *actieve* gemeenschap met hem is, hoe wandelen het beeld wordt van echte gemeenschap met Christus. Een oude Puritein zei: “Er staat niet dat Hnoch tot God terugkeerde en Hem daarna weer verliet, maar dat hij ‘wandelde met God’.” Zijn hele reis door had hij God als zijn Metgezel en leefde hij in voortdurende omgang met zijn Maker.

Er is ook een andere gedachte vervat in de uitdrukking “samen wandelen”. Het is niet slechts een activiteit, maar het is iets wat *voortduurt*. Dus echte gemeenschap met Christus is niet alleen maar bij vlagen, niet zomaar een opwindende gebeurtenis van vervoering, maar als het het werk van de Heilige Geest is en als een gezonde ziel er zich in verheugt, dan zal het iets aanhoudends zijn.

Het houdt ook *voortgang* in: want bij het samen wandelen tillen we niet onze voeten op en zetten ze dan op dezelfde plaats neer, maar we gaan verder naar het einde van onze reis; wie werkelijk gemeenschap met Christus heeft, boekt voortgang. Het is waar, dat Christus niet verder kan gaan in de richting van de uitnemendheid, want Hij heeft de volmaaktheid al bereikt, maar hoe dichter we bij die volmaaktheid komen, hoe meer gemeenschap we met Jezus hebben; tenzij we voortgang hebben, tenzij we kinderlijker in het geloof proberen te worden, meer onderwezen in kennis en ijveriger in de dienst, tenzij we meer ijver en vuur zullen zoeken te krijgen, zullen we merken dat we, door zo stil te staan, de aanwezigheid van de Meester verliezen, want het is slechts door het blijven volgen van de Here, dat we doorgaan met Hem te wandelen. Het zal u daarom heel vlug opvallen hoe het wandelen met iemand een uitnemend beeld is van de gemeenschap met hem en hoe de uitdrukking “wandelen met God” de beste uitdrukking is voor de gemeenschap met God. Daarom houdt onze tekst in, alleen al vanwege de vorm, dat twee niet samen kunnen wandelen, tenzij zij het met elkaar eens geworden zijn; het leert ons daarom dat, tenzij we het eens geworden zijn met Christus, wij de aangename toestand van de gemeenschap met Hem niet kunnen bereiken.

We zullen ten eerste opmerken *de overeenstemming* die hier wordt genoemd; we zullen ten tweede proberen op te merken *de noodzakelijkheid voor deze overeenstemming* en dan ten derde, zullen we alle christenen vragen *deze overeenstemming met Christus te zoeken* opdat zij een volledige gemeenschap met Hem mogen hebben.

Ik richt me nu niet zozeer tot de wereld buiten als wel tot de gemeente binnen. Wanneer we het evangelie van de redding prediken, prediken we dat aan de wereld, maar de gemeenschap is als het Heilige der Heiligen. De redding zelf lijkt slechts de voorhof van de priesters te zijn, maar de gemeenschap is de binnenste plaats, dat wat binnen het voorhangsel is, waar niemand anders mag komen dan de christen.

I. Ten eerste dan, christen, we zullen proberen u te laten zien WAT DE OVEREENSTEMMING IS, die er moet bestaan tussen uw Here en uzelf, voordat u met Hem kunt wandelen. We willen dit op een zeer eenvoudige wijze doen. We zullen ons aan het

beeld houden en zien dat er bepaalde dingen noodzakelijk zijn om iemand in staat te stellen met een ander te wandelen.

Ten eerste dan, het is geheel zeker dat, als wij met Christus willen wandelen, *wij op hetzelfde pad moeten wandelen*. Twee mensen kunnen niet samen wandelen als de één z'n hoofd in de ene richting wendt en de ander z'n hoofd in de tegenovergestelde richting. Als iemand zich naar rechts zou wenden en de ander naar links, dan kunnen ze niet samen wandelen. Hoewel ze bij hetzelfde doel kunnen belanden langs kronkelende wegen, kunnen ze niet samen wandelen, tenzij ze op dezelfde weg wandelen. Het is waar dat ze een beetje met elkaar kunnen spreken, zelfs als ze een paar meter bij elkaar vandaan zijn, maar als iemand aan de ene kant van de weg loopt en de ander aan de andere kant, dan zouden we denken dat hun gemeenschap nogal afstandelijk is en hun liefde nogal kil. Maar hoe dichter ze bij elkaar op precies dezelfde weg wandelen, hoe meer ze omgang met elkaar kunnen hebben.

Nu, kind van God, hoewel u niet gered kunt worden door uw goede werken en uw redding niet afhangt van uw werken, bedenk dat uw gemeenschap dat wel doet. Het is onmogelijk voor u om gemeenschap met Christus te hebben, tenzij u gehoorzaam bent aan Zijn geboden. Laat een christen dwalen en hij zal doorstoken worden met veel verdriet. Laat het kind van God de weg van God opgeven, laat hem, helaas! zoals wij dat vaak doen, via de plank de sloot oversteken naar het Zijpad door het Weiland en hij zal z'n Meester niet met zich meekrijgen op dat Zijpad door het Weiland¹. Als we eigengereid zullen zijn en onze eigen weg zullen kiezen, dan moeten we ons eigen pad alleen gaan. Als om één of ander ogenschijnlijk plezier, of om het denkbeeldige voordeel, wij in plaats van de Vurige Wolkkolom te volgen, de willekeur van onze eigen verlangens volgen, dan zullen we alleen hebben te gaan en ook nog in het donker. Christus zal overal met ons meegaan waar de plicht ons roept. Als de plicht ons zou roepen in de brandende vurige oven, dan zal de Zoon des mensen daar zijn; als het ons zou brengen in het hol van de leeuw, dan zal Hij daar zijn om de muilen van de leeuwen te sluiten. Hij zou niet met Daniël daarheen zijn gegaan als Daniël door veronachtzaming van de plicht geprobeerd zou hebben de dreigende veroordeling te ontlopen. Hoewel de Here met Sadrach, Mezach en Abednego mee wilde gaan in de hitte van de brandende oven, zou Hij toch, als ze voor het beeld hadden gebogen, daar niet met hen zijn meegegaan. "Als gij tegen Mij ingaat," zegt de Here, "zal Ik tegen u ingaan."

Hier moet ik goed uitleggen wat ik heb gezegd, opdat ik niet verkeerd begrepen word. Ik bedoel niet dat Christus Zijn volk in de steek laat om hen te vernietigen, maar Hij laat ze in de steek om zo hun gemeenschap met Hemzelf weg te nemen. Want opnieuw herhaal ik, dat hoewel de redding niet afhankelijk is van goede werken, de gemeenschap deze afhankelijkheid wel heeft en niet tussen Christus en de ziel ervaren kan worden, als die ziel vol is van zonde. Een mens kan misschien veel zonde in zich hebben en toch een gered mens zijn; veel zwakheid en onvolkomenheid kleeft ons allen aan. Maar als wij in zonde leven, als wij op één of andere manier de geboden van God overtreden, dan zal in de mate van onze zonde, ook de mate van scheiding er zijn tussen onze ziel en Christus. De zonde hoeft ons misschien niet te doden, maar het zal ons ziek maken; het zal de rechterhand van Christus onder ons vandaan halen. Zorg er daarom voor christen, dat u wandelt in de voetstappen van uw Meester, span u in om gehoorzaam te zijn aan Zijn wet en leef nuchter en godvruchtig temidden van een ontaard en verkeerd geslacht. Wees als Kaleb, die de Here volledig volgde. Streef ernaar om op alle manieren Zijn wil te leren kennen en die dan ook te doen; vervolg uw reis op al de vastgestelde wegen van uw Here. Denk aan al Zijn inzettingen en volbreng elk gebod van Hem; geef uzelf over aan elke schikking van uw lot, dat van Hem komt; wees niet als het paard of het muilddier, dat geen begrip heeft, en wiens bek in toom gehouden moet worden met bit en toom, opdat zij u niet te na kome, maar word geleid door het eigen oog van

¹ noot Vert. zie De Pelgrimsreis van John Bunyan

de Here, wandel op de weg van Zijn geboden en u zult het een vreugdevolle weg vinden. Dit is het eerste punt; zij die samen wandelen, moeten dezelfde weg gaan.

Verder, bij het gaan op dezelfde weg, *moeten ze gaan vanuit hetzelfde motief*. Twee personen kunnen op dezelfde weg gaan, maar veronderstel dat ze zeer verschillende doelen hebben. Daar is een advocaat die zij aan zij wandelt met de man die hij gaat kaal plukken. Laat de arme man weten dat hij aan het eind van zijn reis beroofd zal worden en er zal geen enkele gemeenschap tussen de twee reizigers zijn. Veronderstel dat twee mannen samen gaan en dat de één een rechtszaak wil aanspannen tegen de ander, dan zal er geen enkele gemeenschap tussen hen zijn. Veronderstel dat ze met elkaar willen gaan vechten, dan zal er geen enkele gemeenschap tussen hen zijn. Veronderstel dat de twee naar dezelfde verkiezingsstrijd gaan en van plan zijn op tegengestelde kandidaten te stemmen, dan zullen ze waarschijnlijk geen leuk gesprek met elkaar hebben, hoewel ze wel op dezelfde weg gaan. Het is dus nodig dat we niet alleen op dezelfde weg gaan, maar ook dat we hetzelfde motief hebben.

Misschien vraagt u: “Is het mogelijk dat we met Christus op dezelfde weg gaan en toch niet dezelfde beweegredes hebben?” Zeker, dat is zo. U ziet een mens die helemaal heilig lijkt te zijn als christen; hij lijkt even gehoorzaam aan de Here te zijn als de mens, die werkelijk de Meester volgt. Wat betreft de ceremonieën is hij de eerste om ze na te komen; en wat betreft de regels van de moraal, daar houdt hij zich zeer nauwgezet aan, maar vraag hem waarom hij dit alles doet en hij zegt dat het is, omdat hij daardoor zijn ziel wenst te redden. Onmiddellijk zijn Christus en hij op gepaste afstand; Christus noemt zo’n iemand een antichrist en ze zijn gezworen vijanden. U probeert uzelf te redden, nietwaar? Dan moet u een redder zijn, terwijl Christus Redder is; dan zijn u en Hij met elkaar in vijandschap, maar als u op deze weg reist om door genade gered te worden en ernaar verlangt uw dankbaarheid te tonen met uw lippen en in uw leven, dan wenst u niet het Koninklijke of Priesterlijke ambt van Christus van iets van zijn waardigheid te beroven; u wenst niet uzelf aan te stellen als een andere koning in Sion. Maar als u wandelt op deze weg met een motief dat tegen Christus ingaat, dan kunt u geen enkel contact met Hem onderhouden.

Er is een zeer gezegende gemeenschap met Christus, die genoten wordt in het Avondmaal des Heren, maar als iemand tot de tafel des Heren komt met alleen maar de gedachte dat het hem goed zal doen en zijn ziel zal redden, dan is er geen gemeenschap met Christus voor hem, omdat dat niet het doel van Christus is. Zo is het ook met de doop. Die inzetting is een gezegend middel van gemeenschap met Christus in Zijn dood en begrafenis, maar als iemand verlangt om gedoopt te worden, in de veronderstelling dat de naleving van de inzetting zijn ziel zal redden, dan is er geen gemeenschap. Als iemand meer aan de daad toeschrijft dan dat Christus eraan toegeschreven heeft en als de man vindt dat het daarom onze plicht is de daad uit te voeren, dan zal op het moment dat de man veronderstelt dat er enige kracht in het water zit en in het begraven worden van het lichaam daarin, de gemeenschap ophouden, want tenzij we tot iets komen met het motief van Christus, of met een motief dat in overeenstemming is met het hart van Christus, zijn we niet in staat om met Hem te wandelen. Twee kunnen niet samen wandelen, tenzij ze het met elkaar eens geworden zijn, niet alleen wat betreft de weg waarop ze wandelen, maar ook wat betreft het doel waarmee ze op die weg wandelen.

Nogmaals, twee personen kunnen op dezelfde weg wandelen en ze kunnen met hetzelfde doel wandelen *en toch kunnen ze niet met elkaar spreken, tenzij ze met hetzelfde tempo reizen*. Als iemand vanavond erg snel naar huis reist en iemand anders, die in hetzelfde huis woont, gaat langzaam kruipend naar huis, dan zullen ze misschien door dezelfde straten gaan; toch zullen ze niets tegen elkaar zeggen, omdat de één veel eerder thuis zal zijn dan de ander. Dus moeten we het ook eens worden wat betreft het tempo waarmee we reizen. Hoe komt het dat veel christenen geen gemeenschap met Jezus hebben? Het komt, omdat ze zo

langzaam naar de hemel reizen, dat de Here Jezus hen achter Zich laat. Ze zijn zo lauw, zo koud, zo onverschillig, ze hebben zo weinig ijver, zo weinig liefde en hebben zo weinig echt verlangen om God te verheerlijken, dat het snelle hart van Jezus niet in bedwang gehouden kan worden om met hen te treuzelen.

“O,” zegt iemand, “ik reis zo snel als ik kan, maar ik ben slechts een arm zwak schepsel; ik kruip vaak terwijl ik andere zie rennen en wanneer ik ren, dan zie ik vaak anderen vliegen.” Geliefden, Christus meet uw wandel niet af aan de snelheid waarmee u gaat. Als het uw wens is om traag te zijn, dan zal de Here Jezus u achterlaten en voor u uit reizen; u zult waarschijnlijk de zweep van de beproeving achter u vinden, die uw ziel aanspoort om sneller te reizen. John Bunyan heeft een goed voorbeeld: “Als u een knecht erop uitstuurt om medicijnen te halen en hij gaat zo snel als hij kan, dan rijdt hij misschien op een scharminkel van een paard en hij kan die niet sneller laten lopen, maar de meester meet het tempo van de snelheid waarmee het paard gaat, niet daaraan af, maar hij meet het af aan de mate waarmee de knecht het paard aanspoort om voort te gaan en hij zegt: “Die man zou snel gaan als hij dat zou kunnen; als je hem op een paard zou zetten dat wat energie in zich had, dan zou hij zo terug zijn en de medicijnen brengen.” Zo is het met ons arme vlees en bloed. Het is een beroerd tempo, waarmee we kunnen gaan als we op zo’n armzalig iets moeten rijden, maar de Here Jezus meet ons tempo af, niet aan de hand van de werkelijke afstand die is afgelegd, maar aan onze verlangens. Wanneer Hij ons in het gebed als het ware ziet schoppen en de sporen geven en aan de teugels trekken en ons inspannen ons arme vlees en bloed tot iets van ijver en toewijding te brengen, dan aanvaardt Hij de wil als de daad en Christus blijft staan om zelfs met ons gemeenschap te hebben, die zulke arme discipelen zijn. Maar laat ons verlangen koud zijn, laat ons lui worden, laat ons weinig of niets voor Christus doen, dan is het niet te verwonderen als de Here Jezus zegt: “Deze man let niet op Mijn woorden en houdt Mijn geboden niet; Ik zal geen maaltijd met hem houden en hij zal geen maaltijd met Mij houden. Ik zal hem genoeg troost geven om in leven te blijven; Ik zal hem genoeg geestelijk voedsel geven om zijn ziel voor de echte hongerdood te bewaren, maar Ik zal hem op een schraal dieet zetten, totdat hij naar Mij terugkeert met z’n gehele vastberaden hart en dan zal Ik hem aan Mijn boezem nemen en hem Mijn liefde laten zien.”

Er is nog iets. U kunt zich voorstellen dat twee personen op dezelfde weg reizen, met dezelfde bedoelingen en met hetzelfde tempo; toch kunnen ze niet samen wandelen om omgang met elkaar te hebben, *omdat ze elkaar niet mogen*. Als er geen liefde is (en dat is misschien de meest volledige betekenis van de tekst), dan kan er geen gemeenschap zijn. Tenzij twee het van harte met elkaar eens zijn, kunnen ze niet samen wandelen. U kent misschien een paar van onze zeer uitnemende Hyper-Calvinistische vrienden. Nu, veronderstel dat één van hen een Arminiaan tegenkomt, dan kunt u zich geen enkel moment indenken, dat er enig gesprek tussen hen zal zijn, behalve dan gekibbel en het beledigen van elkaar. Veronderstel dat er een goede Strict Baptist broeder spreekt tot ons, die bredere principes hebben. Hij slaat ons met zijn zware wapens en hakt ons om vanwege de grote zonde dat we allen liefhebben, die de Here Jezus Christus liefhebben en aan de tafel des Heren allen welkom heten van wie wij geloven dat de Here hen ontvangen heeft. Maar wat betreft de gemeenschap is onze broeder verplicht aan de andere kant van de weg te gaan; er moet, zo denkt hij, een beetje afstand en een beetje verschil bewaard blijven, om de eer van z’n eigen gezichtspunten. En we weten dat er bepaalde broeders zijn, die een bijzondere aanstotelijkheid van temperament hebben; ze lijken bedekt te zijn met stoppels en scherpe stekels, om daarmee elke persoon te ergeren en te prikken, die in hun buurt komt. U kunt geen omgang met hen hebben; het is voor u onmogelijk om met hen op dezelfde weg te wandelen, want u zou het beter vinden de hele weg vrede te hebben en zij zouden zeker verkeerd begrijpen wat u zegt. Er moet een overeenstemming van hart zijn, een overeenstemming van mening, of anders kunnen twee niet samen wandelen.

O, gelovigen, bent u het van harte eens met de Here Jezus? Zeg eens, hebt u Christus lief en acht u Hem hoog? Probeert u Hem steeds te verheerlijken en spreekt u goed van Zijn Naam? Vindt u Hem de Schoonste onder tienduizend, en volkomen liefelijk? Ervaart u dat Hij ook een goede mening over u heeft? Heeft Hij tot u gezegd: “Gij zijt geheel en al schoon Mijn liefste; er is geen vlek op u”? Heeft Hij zachte woorden tot uw hart gesproken, die u hebben laten denken dat Zijn innerlijke ontferming naar u uitgaat? Ach, dan is gemeenschap gemakkelijk tussen u en uw Here, want uw beide zielen zijn gebonden in dezelfde bundel des levens; daarom is het mogelijk voor u en Christus om samen te wandelen. Hebben u en Hij dezelfde mening? Zijn de woorden van Christus uw leer? Hebt u geleerd om alle godgeleerdheid los te laten behalve dat wat kwam van Jezus? Kunt u van Hem zeggen: “Hij is mijn enige Rabbi, mijn enige Leraar in de wet en het evangelie; ik zou met Maria aan Zijn voeten kunnen zitten en Zijn woorden ontvangen en alles geloven wat Hij heeft gesproken als de waarheid van God”? Als dat zo is, gelovige, dan is de gemeenschap tussen u en Christus gemakkelijk; want, wanneer twee overeenstemmen in gedachten, bedoeling, weg en gevoel, dan kunnen ze samen wandelen.

Ik heb zoveel tijd genomen voor dit eerste punt dat de andere twee punten maar erg kort aangeduid kunnen worden.

II. Het tweede punt moest zijn: DE NOODZAAK VAN DEZE OVEREENSTEMMING.

Ten eerste, Christus zal niet met ons wandelen, tenzij wij het met Hem eens geworden zijn, *omdat, als Hij dat wel deed, het een smet op Zijn eigen eer zou werpen*; nee, meer dan dat, het zou een loochening van Zijn eigen natuur zijn. Zou Christus overeenstemming bereiken met Belial? Zou Hij contact gaan zoeken met diegenen, die zich overgeven aan de lusten van het vlees en die ongehoorzaam zijn aan Zijn geboden? Het zou een slecht schouwspel zijn als de zoon van de koning arm in arm zou wandelen met de verraders. We zouden het geen goed teken vinden als we de hoogsten van het land om zagen gaan met de laaghartigsten. Christus houdt er een goed gezelschap op na en als ons hart niet gereinigd is door de Heilige Geest, zal Hij helemaal niet tot ons komen. Hij zal zelfs niet bij Zijn eigen kinderen blijven zolang zij de zonde koesteren. Nodig de duivel uit in de voorkamer van uw hart en Christus zal niet komen. Nee, het zou afbreuk doen aan Zijn eigen waardigheid, het zou een belediging van Zijn eigen aard zijn om dat te doen. Geef uw hart over aan de bevrediging van één of ander ambitieus verlangen en u kunt de Heiland niet de belediging geven Hem uit te nodigen om tot u te komen. In ons eigen huis nodigen we niet twee personen uit, die in vijandschap met elkaar zijn; is het waarschijnlijk dat Christus daar zal komen waar de zonde regeert, of wordt vertroeteld, of waar men zich daaraan overgeeft? Nee broeders, Hij weet dat er zonde is in het beste menselijke hart, maar zolang het onderdrukt wordt en zolang Hij ziet dat het ons verlangen is die te overwinnen, zal Hij er komen, maar wanneer Hij de zonde gekoesterd en gevoed ziet op de plaats die Zijn eigen paleis dient te zijn, wanneer Hij de eigenaardigheid en de zelfverzekerdheid daar gekoesterd ziet, dan zegt Hij: “Ik zal daar niet naar terugkeren, totdat zij berouw hebben van hun zonden.”

Er is nog een reden waarom u niet met Christus kunt gaan tenzij u het met Hem eens geworden bent en dat is *omdat u zelf daar niet toe in staat bent*. Tenzij uw ziel in overeenstemming is met Christus, tenzij in motief en bedoeling en wil, u, voor zover mogelijk, bent als uw Meester, kunt u niet opklimmen tot de waardigheid van de omgang met Hem. Omgang met Christus is een groot voorrecht; geen mens kan die bereiken zolang als hij zich overgeeft aan slechte plannen of slechte verlangens. Het hart moet gelijk worden aan het beeld van Christus, het moet gereinigd en vernieuwd worden door de Heilige Geest, of anders raakt ze haar vleugels kwijt en is ze niet in staat op te stijgen naar de hoge plaatsen der aarde, waar Christus aan Zijn volk Zijn liefde toont.

Er is nog een reden waarom Christus geen gemeenschap met ons zal hebben tenzij we het met Hem eens geworden zijn, namelijk, *voor ons eigen bestwil*. Christus kan en zal geen lieflijke omgang met Zijn volk hebben, tenzij ze in harmonie met Hem zijn. Als christenen afdwalen van het pad van Christus en van Zijn wegen avvallig worden en als Christus hen dan nog steeds verweende met liefdesmaaltijden, dan zouden ze zich hun zonde niet realiseren en erin door blijven gaan. Laat een vader een dwalend kind verwennen met al het gewoonlijke vertoon van zijn liefde; laat hem de stok wegzetten, laat hem nooit een hard woord gebruiken, maar het zondigende kind behandelen met dezelfde liefde als iemand anders die plichtsgetrouw en gehoorzaam is, hoe kan er dan worden verwacht dat het kind ooit zijn fouten zal loslaten? Als Christus dezelfde liefde, dezelfde vreugde zal geven aan iemand die in zonde leeft als aan iemand die plichtsgetrouw is, dan zal Zijn volk nauwelijks hun zonden erkennen en ze zouden erin doorgaan. Maar net zoals de Here er een behagen in heeft om pijn tot de verklikker van ziekte te maken, zodat hoofdpijn een aanduiding wordt van iets wat verkeerd is in het lichaam, zo laat Hij de afwezigheid van Zijn eigen gemeenschap de verklikker worden, waardoor we mogen weten dat er iets in onze ziel is dat Hem vijandig is, iets dat verdreven moet worden, voordat de Heilige Duif zal komen op vleugels van troost om in ons hart te wonen. “Kunnen twee samen wandelen, zonder dat ze het eens geworden zijn?” Nee, dat is onmogelijk.

III. Nu, ten derde, ik wil alle christenen aansporen DEZE OVEREENSTEMMING MET CHRISTUS TE ZOEKEN.

Geliefde broeders en zusters, opdat u het eens mag worden met Christus, moet ik u er in de eerste plaats aan herinneren dat *de voortdurende inwoning van de Heilige Geest in u moet zijn*. Tenzij dezelfde Geest, Die in Christus woont, ook in u zal wonen, kan uw overeenstemming nooit zo'n hoogte bereiken dat het enige diepgang toelaat of in de buurt komt van eenheid. Zorg er voortdurend voor de zalving van omhoog te zoeken, de inwoning van de Heilige Israëls. In de mate waarmee uw hart begiftigd is door de Goddelijke invloed en gedoopt is door het heilige vuur van de Geest, in die mate zal uw ziel in overeenstemming zijn met Christus en uw eenheid zal waarachtig zijn, innig en blijvend. Zorg daarvoor.

En dan vervolgens, terwijl u onder die Goddelijke invloed staat, *zie goed naar al uw motieven*. Probeer niet op de één of andere manier eer voor uzelf te krijgen, of eer voor uw medemensen. Zorg ervoor dat in alles wat u doet, u dit doet alleen met het oog gericht op de eer van uw Meester, want tenzij uw oog eerlijk is, zal uw hele lichaam vol duisternis zijn. Als u het zonlicht van het gelaat van uw Meester wilt verkrijgen, dan moet u Zijn heerlijkheid zoeken en Zijn heerlijkheid alleen.

En dan, wanneer u eenheid met Christus wilt hebben, zorg er dan vervolgens voor, *dat u alles doet in afhankelijkheid van Hem*, want als, in de aangelegenheden van uw ziel, u zelf een zaak begint, dan zal Christus in vijandschap met u zijn. Probeer niet alleen uw oog op Hem te richten voor leiding, maar ook voor ondersteuning; zie op Hem in uw gebeden, in uw prediken, in uw luisteren en in alles, want zo zullen Christus en uw ziel het eens zijn en zult u omgang met Hem hebben.

En tenslotte, *strek u voortdurend uit naar meer heiligheid*. Wees nooit tevreden met wat u bent; probeer te groeien, probeer meer en meer als Christus te zijn; en dan, wanneer dat verlangen naar heiligheid het sterkst is, zult u hetzelfde verlangen hebben dat Christus heeft, want Zijn verlangen is het dat u heilig zou zijn, zoals Hij heilig is en Zijn bevel is: “Wees dan volmaakt, gelijk uw Vader, Die in de hemelen is, volmaakt is.” Wanneer uw verlangens de verlangens van Christus zijn, zal het mogelijk voor u zijn om met Christus te wandelen, maar pas dan.

Ik verlang ernaar om een gemeente te hebben, die in volledige overeenstemming is met de Here Jezus Christus, want dat zou een gemeente zijn, die de poorten der hel niet

zouden kunnen overwinnen. Als een gemeente alleen maar gesticht wordt door een mens, dan zal die mens sterven en de gemeente zal omkomen. Als een leer alleen maar geleerd wordt door een mens en u ontvangt die op zijn gezag, dan zal zijn gezag weggaan zoals alle aardse dingen dat moeten, maar als die leer uit God is, wee dan hen die ertegen vechten, want ze zullen Hem nooit kunnen overwinnen! Wee hem die zichzelf tegen deze steen werpt, want hij zal in stukken gebroken worden; of als die op hem gerold wordt, zal het hem vermalen tot poeder! Laat ons weten dat een gemeente een Gemeente van God is in haar leerstukken, in haar inzettingen, in haar gebed en lofprijs en we mogen weten dat ze zal zijn als de steen waarvan we lezen in Daniël, “zonder handen gehakt uit de berg”; niemand zal haar kunnen breken, maar ze zal alle tegenstanders in stukken breken en ze zal de aarde vervullen.

Nu, er zijn sommige vrienden, die op het punt staan met Christus in dit doopbassin te gaan. Kunnen hier twee samen wandelen, tenzij ze het eens geworden zijn? U kunt dit bassin ingaan, maar u kunt Christus niet met u meenemen, tenzij u het met Hem eens geworden bent. Als u komt zonder overeenstemming met Christus, dan zult u een vergissing begaan in uw leven, of ga anders terug en wandel niet meer met Hem en neem aanstoot aan Hem. Bedenk, broeders en zusters, tenzij uw beide harten het met elkaar eens geworden zijn, tenzij Christus en uw hart één gemaakt zijn, zult u weldra ruzie krijgen. Christus zal niet lang de vrede met u bewaren en ook zult u niet lang in vrede zijn met Christus. Uw belijdenis zal uiteindelijk van korte duur zijn, tenzij het een echte en werkelijke belijdenis is, de uitdrukking van het innerlijke hart. Ik bid dat uw belijdenis vanavond oprecht mag zijn en dat u tot de wereld mag getuigen van een echte, reddende en volledige overeenstemming met uw Here en Meester; als iemand van u het niet eens geworden is met Christus, dan vraag ik u dringend, ofschoon u al zover gekomen bent, om niet verder te gaan. Ga niet in dit bassin, tenzij u het grondig eens bent met Christus. Ik doe een dringend beroep op u, in de naam van de levende God, omdat u tenslotte voor Zijn rechtbank zult staan: Wees geen huichelaar. Wees oprecht, want als u uzelf niet geheel aan Christus geeft, dan doet u als degenen, die onwaardig tot de Tafel des Heren komen en die tot veroordeling van hun eigen ziel eten en drinken, want hij die wordt ondergedompeld in het doopbassin als een huichelaar, wordt ondergedompeld tot z'n eigen verdoemenis. Maar o, u nederige volgelingen van Jezus, u hebt voor ons getuigenis afgelegd van uw deelgenootschap in het geloof! Wees nu niet bang om die voor de mensen te belijden en moge God al uw namen tenslotte rekenen bij de volgelingen van het Lam, ter wille van Zijn geliefde Zoon! Amen.